

'PENSION OP HET PLATTELAND'

(ALLES BESTENS GEREGLT)

KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN

VOOR

5 DAMES – 4 HEREN

DOOR

BERND GOMBOLD

NEDERLANDSE VERTALING

CARL SLOTBOOM

SPEELDUUR:

Ongeveer 100 minuten.

TIJD:

Heden.

KORTE INHOUD:

De jonge boerin Roos heeft, na de dood van haar man, de leiding over het boerenbedrijf. Aan haar schoonvader Anton heeft ze niet veel. Haar moeder Klara is de enige die haar hulp biedt. Deze is echter door haar schoonmaakwoede voor Anton een doorn in het oog. De gierige buurvrouw Hilde duikt regelmatig bij Roos op, om het tijdschrift "Hartendief" te lenen. Maar verder kan Hilde ook van alles gebruiken.

Postbode Lisa vereert columniste Brigitte Zwaluw, die in het tijdschrift "Hartendief" vragen van vrouwen beantwoordt. Lisa hoopt met deze tips eindelijk de ware te vinden.

Roos heeft voor Anton een deel van het huis als seniorenwoning om laten bouwen en bovendien een aantal kamers ingericht, waar pensiongasten ondergebracht kunnen worden. Anton kondigt aan dat hij elke pensiongast zo snel mogelijk het huis uit zal werken. In het tijdschrift "Hartendief" plaatst hij een advertentie, waarin staat dat zijn schoondochter Roos op zoek is naar een boer die van aanpakken weet. Dan verschijnt de huwelijkskandidaat Guus ten tonele, die echter niet aan de verwachtingen voldoet.

De wandelaar Dr. Richard Koning is verdwaald en wordt door Roos voor de plaatsvervangende dierenarts aangezien.

De eerste pensiongast, een auteur, wil incognito blijven, maar Roos ontdekt dat het hier om Han Diederik Dijkstra gaat, een overtuigde vrijgezel en auteur van vrouwonvriendelijke boeken, die op de een of andere manier iets met het tijdschrift "Hartendief" te maken heeft, aangezien hij de rubriek van Brigitte Zwaluw erg goed schijnt te kennen.

Als Hilde dan een vraag stelt in de rubriek van Brigitte Zwaluw, blijkt de columniste niemand minder te zijn dan Han Diederik Dijkstra, die voor geld nu eenmaal alles doet. Dan verschijnt Sonja, de vriendin van Han Diederik, die zich uitgeeft als Brigitte Zwaluw. Anton komt achter het bedrog en vraagt net zo veel zwijggeld, als de huur van de kamers op zouden brengen. Zo kan hij de pensiongasten verjagen en Roos heeft desondanks inkomen. Alles schijnt goed geregeld te zijn, maar als Klara, de moeder van Roos, bij Anton intrekt, kiest deze toch liever voor de pensiongasten.

ROLVERDELING:

Roos	Boerin	30-40
Anton	Haar schoonvader	60-70
Klara	Moeder van Roos	50-60
Hilde	Buurvrouw	40-60
Lisa	Postbode	30-40
Dr. Richard Koning	Chemicus	40-50
Han Diederik Dijkstra	Auteur	40-50
Sonja	Vriendin van Han	40-50
Guus	Huwelijkskandidaat	40-60

KARAKTERS:

Roos	Jonge boerin. Weduwe. Weet wat ze wil en staat met beide benen op de grond.
Anton	Sympathieke figuur. Ondeugend. Adrem en altijd voor onzin te vinden. Niet erg veel zin om te werken.
Klara	Moeder van Roos. Resoluut. Schoonmaakfanaat.
Hilde	Buurvrouw van Roos. Ziekelijk gierig en nieuwsgierig. Roddeltante. Ouderwets gekleed. Oubollige verschijning.
Lisa	Postbode. Lief, dromerig, hang naar romantiek. Niet de bijdehandste. Is op zoek naar de ware.
Richard	Chemicus. Beetje hulpeloze figuur.

Han Diederik	Auteur. Elegant gekleed, moderne verschijning. Vreselijk karakter, zeer arrogant en heel erg overtuigd van zichzelf.
Sonja	Partner van Han Diederik. Kakmadam. Duur en opzichtig gekleed.
Guus	Oudere vrijgezel. Stelt weinig eisen. Onzeker type.

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af voor de boerderij.

Rechts het woongedeelte van Roos, met deur en venster. Onder het venster staan tafel, stoelen en een bank.

Links het woongedeelte van Anton, met deur en venster. Er staan een kleine tafel en stoel of een kleine bank. Her en der bloemen, planten.

Op de achtergrond de schuur.

Links en rechts op/afgangen.

In de schuur zit een klein raam, waarachter Anton zich kan verstoppen en vandaar het gebeuren op het toneel kan gadeslaan.

Indien dit alles niet mogelijk is, kan men kiezen voor een hondenhok of een waterput, waarachter Anton zich kan verstoppen.

NEDERLANDSE VERTALING:

Carl Slotboom

www.carlslotboom.nl

toneelslotboom@quicknet.nl

Abbekerk

Januari 2012

EERSTE BEDRIJF

- ANTON** **(Zit met kettingen aan een stoel vast. Op het toneel een bord met daarop de tekst: "HELP! Onder curatele en gedeemoedigd")** Help!... Is er dan niemand die mij hoort?!... Help! Hier wordt groot onrecht gedaan. Help een arme, oude, gekwelde man! Help!...
- ROOS** **(Komt op, heeft laarzen aan)** Mijn hemel, wat een geschreeuw, je bent tot in de stal te horen. Hou alsjeblieft op, anders geven de koeien nog minder melk. **(Roos in huis af)**
- ANTON** **(Roept nog harder, teatraal)** Help, kijk naar deze arme oude gedeemoedigde man!
- ROOS** **(Kijkt uit het raam)** Oud ja, maar gedeemoedigd... Maar als je zo door gaat zou dat ook nog kunnen gebeuren. **(Verdwijnt in huis)**
- ANTON** Help, hier wordt een man ten gronde gericht, gekweld en van zijn rechten beroofd door zijn schoondochter!
- ROOS** **(Komt op)** Wat moet dit eigenlijk allemaal voorstellen?
- ANTON** Protest, hongerstaking! Ik weiger ooit nog op te staan en ik eet en drink niets meer en ga door tot het bittere einde. Als er straks van mij niets anders is overgebleven dan vel en botten, zul jij nog wel anders piepen.
- ROOS** Zo lang je nog elke dag mijn koelkast plundert, zal het zo'n vaart niet lopen.
- ANTON** Ja, maak me maar belachelijk en daarbij ook nog mijn huis achterover drukken.
- ROOS** Achterover drukken? Laat me niet lachen. Sinds schoonmama gestorven is, is het huis toch veel te groot voor je. Je ruimt de tafel niet eens af. Hoe wil je in hemelsnaam een heel huis bij houden?
- ANTON** Zonder mijn toestemming heb je een aannemer besteld en het huis gewoon laten verbouwen. Dat noem ik onteigening.
- ROOS** Dat is belachelijk. Je hebt een prachtige seniorenwoning gekregen en de kamers boven kunnen worden verhuurd aan pensioengasten.
- ANTON** Waar je alleen maar last van zult hebben.
- ROOS** Jij weet net zo goed als ik dat de boerderij niet genoeg meer opbrengt. Alles wordt duurder en aan het eind van de rit blijft er nauwelijks iets over. Ik heb iets achter de hand nodig en om te logeren in deze idyllische omgeving, willen vakantiegangers graag betalen voor een goed pension. Wij hebben het geld hard nodig.
- ANTON** Ik heb maling aan je vakantiegangers en je pension! Moet het dan altijd maar om geld draaien? Met mij wordt weer geen rekening gehouden.
- ROOS** Ik heb wel degelijk aan je gedacht, daarom heb je nu ook een prachtige seniorenwoning. Je wordt er ook niet jonger op.
- ANTON** Men is zo jong als men zich voelt.
- ROOS** Tot nu toe had je niet eens verwarming.
- ANTON** En ik leef nog steeds.
- ROOS** Water moest je uit de put scheppen.
- ANTON** Het smaakte er niet minder om.
- ROOS** En die plee achter de boerderij was wel het toppunt.
- ANTON** Maar heel knus.
- ROOS** In je nieuwe woning zul je het heel erg naar je zin hebben.
- ANTON** Ik zet geen voet over de drempel. Voorlopig slaap ik in de stal. Godzijdank hoeft je overleden man niet meer mee te maken hoe je met mij omgaat.
- ROOS** Praat geen onzin. Je zoon heeft voordat hij dat vreselijke ongeluk kreeg nog tegen ons gezegd dat hij het huis radicaal wilde verbouwen. Hou dus op met je gemakker en kom ontbijten.
- ANTON** Nee... hongerstaking tot het bittere einde. Zo kun je niet met mij omgaan. Als mijn zoon dit eens mee zou maken.

ROOS Gelukkig hoeft je zoon niet meer mee te maken hoe jij je gedraagt. In plaats van mij een beetje te helpen, verkoop je onzin. Je zou me op zijn minst in de stal kunnen helpen.

ANTON Wat ik doe is toch nooit goed en daarom doe ik liever maar helemaal niets. Je zult wel inbinden als je hier op deze plek alleen nog botten zult vinden.

ROOS **(Ironisch)** Nog even en ik barst in snikken uit. Arme schoonvader. Nou ja, dan eet ik die verse broodjes en die heerlijke vleeswaar alleen op. **(Gaat af)**

ANTON Verse broodjes? Heerlijke vleeswaar? **(Denkt na)** Nee Anton, je bent in hongerstaking. Hou vol.

ROOS **(Komt op met een dienblad, waarop het ontbijt)** Jammer van die verse broodjes, die heerlijke eigen gemaakte aardbeienjam, die ham, die salami.

ANTON **(Doet zijn ogen dicht)** Verzoek me niet in verleiding. Ik bedoel eh... leid me niet in verzoeking.

ROOS Oh... de eieren ontbreken nog. **(Gaat af in huis)**

ANTON **(Ademt diep door)** Hmm... dat ruikt wel heel erg lekker. **(Maakt zich los, gaat aan tafel zitten en begint te eten)** Straks ga ik weer in hongerstaking.

ROOS **(Komt op met eieren)** Nou schoonpapa, smaakt het? Ik dacht dat je in hongerstaking was.

ANTON Korte onderbreking voor levensbelangrijke acties. Zijn de eieren zacht gekookt?

ROOS Precies zoals jij ze altijd wilt hebben. Oja, vandaag komt onze eerste gast.

ANTON Die blijft niet lang, dat garandeer ik je. **(Steekt met een klap een scherp mes met de punt in de tafel)**

ROOS **(Steekt eveneens een scherp mes in de tafel)** Dan blijf jij ook niet lang schoonpapa, dat garandeer ik je.

ANTON Hoe bedoel je?

ROOS Precies zoals ik het zeg. In **(Een plaatsnaam noemen)** in het woonzorgcentrum "De Ondergaande Zon" willen ze je wel hebben. De manager was overigens ooit gevangenisdirecteur.

ANTON **(Schrikt)** Woonzorgdinges "De Ondergaande Zon"? Nooit van mijn leven. Daar is het nog erger dan in de Bijlmerbajes.

ROOS Mooi zo. Je kunt dus kiezen of delen: wel of geen pensioengast.

ANTON **(Mopperig)** Wat mij betreft. Heb je voor die pensioengast meteen gedekt? Er staan drie kopjes.

ROOS Nee, die is voor mijn moeder. Ze komt om mij een beetje te helpen.

ANTON **(Springt overeind)** Je moeder?! Dat mens dat met niets anders bezig is dan met de schoonmaak? Nou, geef mijn portie maar aan Fikkie, ik ga geheel vrijwillig naar de Bijlmerbajes.

ROOS **(Lacht)** Hahaha... je overleeft mijn moeder wel, net als al die andere keren.

ANTON Die commandant met haar schoonmaakwaanzin ontbrak er nog maar aan.

ROOS Ga je maar even douchen.

ANTON Douchen? Alweer? Ik heb zaterdag nog gedoucht.

ROOS Ja... vier weken geleden.

ANTON Ik ga weer in hongerstaking. **(Maakt zich weer vast aan de stoel)**

KLARA **(Komt op)** Goedemorgen Roos. Hoe gaat het? **(Kijkt om zich heen)** Mijn hemel, het ziet er niet uit hier.

ROOS Hallo mama, fijn dat je er bent. Wil je ontbijten?

KLARA Graag. **(Ruikt)** Wat ruikt het hier eigenaardig.

ANTON Dat zijn de koeien.

KLARA Kom eens even mee Roos. **(Roos en Klara af)**

ANTON Mooi zo, de vijand heeft nu al gecapituleerd. Heeft zich zonder strijd overgegeven. Ook die blijft niet lang bij ons, dat garandeer ik. Straks gaat die mij ook nog voorschrijven wanneer ik mij moet douchen.

KLARA **(Komt op met rubber handschoenen, schort, borstel. Roos volgt haar)** Zo mijn beste Anton, nu zullen we eens een ander mens van je maken.

ANTON Wat zijn jullie van plan? Wat moet dat? Wat willen jullie met die borstel?

ROOS Ik heb je gewaarschuwd. **(Klara en Roos gaan op Anton af)**

ANTON Ga weg! Heb het hart niet dat je me aanraakt!

KLARA Niet tegenstribbelen, gewoon even meewerken. **(Klara en Roos maken Anton los, tillen hem op en slepen hem mee)**

ROOS Zo en nu gaan we onze nieuwe douche en ligbad even testen.

ANTON Laat me los! Loslaten zeg ik! Ik heb waterallergie. Ik krijg overal uitslag! **(Onder luid protest wordt Anton afgevoerd. Alledrie af)**

HILDE **(Komt op, heeft een mand bij zich. Hoort Anton schreeuwen)** Ik krijg de indruk dat Anton gewassen wordt. **(Denkt na)** Alweer? Wat een waterverspilling! Eerst die verbouwing en nu dat vele water. Maar ja, ze heeft een vette levensverzekering van haar overleden man op haar bankrekening gestort gekregen. Althans, dat wordt beweerd. De duivel schijnt altijd op een grote hoop, zei mijn moeder altijd. **(Kijkt naar de tafel)** En ook nog verse broodjes, zo maar op een doordeweekse dag. Ze kan het zich veroorloven zo te zien. Volgens mij zijn ze over. **(Doet de broodjes in haar mand)** En vleeswaar. **(Stopt haar mond vol)** Wat een verspilling. En zelfs eieren. Die kun je toch niet laten liggen, die bederven. **(Doet de eieren in haar mand)** De koffie staat koud te worden. Zonde. **(Drinkt de koffie op. Kijkt door het raam)** Maar opruimen ho maar.

RICHARD **(Komt op. Kijkt op een landkaart)** Waar ben ik hier in hemelsnaam beland? **(Kijkt om zich heen)** Dit pension staat helemaal niet op de kaart.

HILDE Wie bent u en wat wilt u hier? Nieuwsgierige mensen kunnen we hier niet gebruiken.

RICHARD Koning. Doctor Richard Koning. **(Wil Hilde een hand geven. Deze pakt niet aan)**

HILDE Koning? **(Bekijkt hem van top tot teen)** Nou, echt koninklijk ziet het er allemaal niet uit. Wat wilt u hier? Wij kopen niets en hebben ook niets in de aanbieding.

RICHARD Ik ben wandelaar en ben verdwaald.

HILDE Wandelaar? Heeft u niets anders te doen als zinloos in de omgeving rond te lopen? Ja hoor, aan zo iemand hadden we nog gebrek.

RICHARD Heeft u misschien een glas water?

HILDE Water? We geven hier niets weg en sowieso niet aan vreemdelingen. Als uw water wilt dan gaat u maar naar de beek. En maak nu maar dat u weg komt. U houdt ons van het werk. Tijd is geld en geld hebben we niet.

RICHARD Oh eh... jaja... juist. Tot eh... tot ziens dan maar. **(Gaat af)**

HILDE Wat een brutaliteit om bij wildvreemde mensen om water te komen bedelen. Sommige mensen generen zich werkelijk nergens voor. **(Kijkt over de tafel)** Ik kan toch moeilijk die vleeswaar laten bederven. **(Doet de vleeswaar in haar mand)**

ROOS **(Komt op)** Ach... de buurvrouw. Goedemorgen Hilde, wat verschaft mij de eer?

HILDE Ik heb je vleeswaar uit voorzorg maar even ingepakt, niet dat het bederft, dat zou zonde zijn. **(Met ondertoon)** Ja, mensen zoals ik kunnen zich geen vleeswaar veroorloven.

ROOS **(Pakt alles uit de mand)** Die vleeswaar bederft niet zo snel en die broodjes worden zo snel niet oud. Oh... die eieren eten wij wel op.

HILDE Wat ik vragen wilde, heb je de Hartendief al uit?

ROOS Wat heb ik uit?

HILDE De Hartendief, het tijdschrift voor vrouwen.

ROOS Sorry, maar ik weet even niet zo snel waar ik die heb gelaten.

HILDE Ik wel. **(Wijst naar het raam waar door ze gekeken heeft)** Daar, tussen al die rotzooi.

ROOS Dan zou ik zeggen, ga naar binnen en pak je Hartendief. Wat wil je overigens elke week met dat blad?

HILDE Er staat elke week een kruiswoordraadsel in waarmee je honderd euro kunt winnen en honderd euro is veel geld.

ROOS In plaats van elke week mijn tijdschrift te lenen zou je hem ook zelf kunnen kopen. Een euro kun je toch nog wel opbrengen?

HILDE Een euro? Niet iedereen heeft zoveel geld dan jij. Dat zijn op jaarbasis twee en vijftig euro's. Geldverspilling, terwijl hij hier toch maar ligt. Niet iedereen krijgt geld van een levensverzekering op zijn bankrekening gestort.

ROOS Nu moet je ophouden! Je komt voortdurend van alles lenen, wat je nooit terugbrengt en dan krijg ik dit te horen?! Je moet je schamen.

HILDE Dat wordt nu eenmaal verteld in het dorp, daar kan ik toch niets aan doen.

ROOS Oja? En wat wordt er dan nog meer allemaal verteld in het dorp?

HILDE Dat je je schoonvader ook goed hebt verzekerd en dat je een mooie cent opstrijkt als hij dood is.

ROOS Nu is het genoeg!

HILDE Heb je dat tijdschrift, ja of nee?

ROOS **(Kortaf)** Ja, moment. **(Roos af in huis)**

HILDE Niet te geloven dat ik elke week weer moet bedelen om dat blad. Wat maakt dat nou uit om het aan mij te geven, ze heeft hem toch al betaald. **(Doet de broodjes, vleeswaar en eieren weer in haar mand)**

KLARA **(Komt op, gevolgd door Anton. Klara heeft een stok bij zich. Aan het einde van de stok hangt een onderbroek)** Nou, was dat allemaal nu zo erg?

ANTON **(Geschoren en schone kleren aan)** Dat zet ik je betaald, schoonmaakwaaninnige. Ik stink een uur in de wind naar de zeep.

KLARA **(Kijkt naar de onderbroek)** Die onderbroek staat stijf van het smeer, die kun je rechtop in een hoek zetten. **(Gooit de onderbroek in de vuilnisemmer)** Zo, dat was dat.

ANTON Blijf met je handen van mijn spullen af.

HILDE Alweer in bad geweest? Jullie kunnen het goed doen zeg. Het water is niet te betalen. Hebben jullie in ieder geval het water in het bad laten staan?

KLARA Waarom?

HILDE In dat water kan mijn man zich wassen en daarna kun je de groente er in schoon spoelen en de was doen.

KLARA Ik zal even een emmer voor je halen. **(Klara af in huis)**

ANTON Kun je dat zwarte spul dat onder mijn nagels zit ook nog gebruiken?

HILDE Het lachen zal jullie nog wel vergaan, als jullie door blijven gaan het geld over de balk te gooien.

ROOS **(Komt op met tijdschrift)** Hier, je Hartendief.

HILDE Nou, dat werd tijd. Je denkt zeker dat ik niets anders te doen heb. Tijd is geld en geld hebben we niet. Als ik jou was zou ik maar eens opruimen, dan kun je de spullen volgende keer sneller vinden. En waar blijft die emmer met badwater? Je moet bij jullie ook altijd bidden en smeken.

KLARA **(Komt op met een emmer smerig water)** Zo, hier is het badwater van Anton.

HILDE Dat ruikt naar dure zeep. Jullie moeten geld als water hebben. Wat een verspilling. **(Gaaf af met emmer en haar mand)**

ROOS Die stikt vandaag of morgen in haar eigen gierigheid.

ANTON Ze heeft groot gelijk... verspilling. Mijn hele lijf jeukt als de pieten.

KLARA Dat komt omdat je lijf niet gewend is om schoon te zijn.

ANTON Mijn lijf heeft een laagje nodig als bescherming tegen draken zoals jij. **(Steekt zijn tong uit en gaat af)**

ROOS Mannen zijn net grote kinderen, hoe ouder, hoe vermoeder. Koeien zijn makkelijker in de omgang. Nou mama, ik ga naar de stal, Bles moet vandaag nog kalven en ik hoop dat het goed gaat. Ik heb de dierenarts al gebeld, maar die is met vakantie. Er komt een vervanger. Ik ben benieuwd. **(Roos af)**

KLARA **(Roept in de richting van de stal)** Als je hulp nodig hebt dan roep je me maar. Zo en dan ga ik nu eerst de rommel eens opruimen. **(Lawaai achter het toneel. Gekreun en gekerm)**

LISA **(Komt met de fiets op. Heeft bloed op haar voorhoofd. Richard komt ook op, eveneens bloed op zijn voorhoofd)** Dat doet zeer zeg.

KARA Lisa, wat is er gebeurd? **(Met een blik naar Richard)** En wie is dit?

LISA Ik ben de post rond aan het brengen, lees met een scheef oog de Hartendief en knal tegen deze man aan.

KLARA Je leest met een scheef oog de Hartendief? Terwijl je fietst?

LIDA Ik lees de tips in de rubriek van vrouw tot vrouw van Brigitte Zwaluw. Hier, bij voorbeeld bij liefdesverdriet. **(Leest voor)** "Het lijkt alsof je hoofd een verdwaalde wandelaar is. Luister naar je innerlijke kompas en ook jij zult de top der liefde beklimmen." Is dat niet geweldig? Brigitte Zwaluw weet mij altijd diep te raken. **(Met een blik naar Richard)** En op dat moment loopt hij tegen mijn fiets aan... au, mijn hoofd.

RICHARD Ik keek net door mijn verrekijker... zij komt op mij af... wordt groter, steeds groter... en opeens een knal. Heeft u misschien ijsblokjes?

KLARA Komen jullie eerst maar mee naar binnen. **(Gaan alledrie af in huis)**

ROOS **(Komt op)** Geweldig! Alles komt tegelijk. Het kalf wil niet geboren worden, de eerste pensiongast kan elk moment op de stoep staan en het ziet er hier uit alsof er een bom is ontploft. **(Roept)** Mama! **(Pakt de ketting en het bord van Anton en brengt het weg. Komt dan weer terug en veegt de tafel schoon)**

HAN **(Komt op. Roos staat met haar rug naar hem toe. Han gaat vlak achter haar staan)** Hallo.

ROOS **(Schrikt en draait zich om)** Mijn hemel... ik schrik me een ongeluk! Ben je niet wijs? **(Voor zichzelf)** Het lijkt hier wel een gekkenhuis.

HAN Is dat malle mens dat ik onderweg tegenkwam dan misschien één van de patiënten? Ik vroeg haar de weg en ze begint onmiddellijk over verspilling van weet ik wat allemaal. Is iedereen hier een beetje getikt?

ROOS Niet brutaal worden graag. Wie bent u? Bent u de plaatsvervanger van de dierenarts? Heeft u verstand van koeien of behandelt u alleen parkieten?

HAN Ik denk dat ik elders maar een kamer neem.

ROOS Mijn hemel. Bent u onze pensiongast?

HAN Het lijkt er wel op.

ROOS **(Opeens heel vriendelijk, maar in de war)** Hartelijk welkom. Wij bieden u een culinaire rust en een idyllische keuken... ik bedoel, andersom. U zult enthousiast zijn over Roos... ik bedoel... ik ben de idylle... ojee... neem me niet kwalijk. Ik ben Roos en u zult enthousiast zijn over de... nou ja... over alles dus.

HAN U moet die tekst nog even goed uit het hoofd leren. Wilt u mij de kamer wijzen?

ROOS Ik heb eerst uw gegevens nodig.

HAN Waarom? Ik heb vooruit betaald.

ROOS Alleen uw naam en adres, ik moet u toch inschrijven. Heeft u een identiteitsbewijs bij u? **(Denkt na)** U komt me ergens bekend voor.

HAN Ik wil graag incognito blijven en met rust worden gelaten. Ik wil alleen maar schrijven.

ROOS Schrijven? Wat mij betreft. Desondanks heb ik uw identiteitsbewijs nodig. Misschien bent u wel uit de gevangenis ontsnapt en op de vlucht.

HAN Daar had ik tenminste mijn rust en werd niet lastig gevallen door nieuwsgierige personen zoals u. **(Geeft identiteitspapieren)** Hier, alstublieft.

ROOS Lekker humeur heeft u, dat begint al goed. **(Leest)** Han Diederik Dijkstra. **(Denkt na)** Han Diederik Dijkstra... moment... die naam... dat gezicht... U bent toch niet toevallig? Moment, ik ben zo weer terug. **(Gaat af in huis)**

HAN Deze boerenvrouw zal toch geen boeken van mij hebben?

ROOS **(Komt terug, heeft een boek bij zich)** Han Diederik Dijkstra, auteur van de bestseller "Alleen en gelukkig" en van andere boeken die bol staan van de vrouwonvriendelijkheid.

HAN **(Laat zich verveeld op de bank zakken)** Als ik geweten had dat de vrouwen hier ook kunnen lezen...

ROOS U bent dus die egoïst die denkt de slimste, de knapste en de beste te zijn. Schaamt u zich niet?

HAN Absoluut niet.

ROOS Hier, deze passage heb ik onderstreept. **(Leest voor)** Om een stofzuiger, een afwasmachine en een strijkijzer te bedienen, hoef je toch niet je leven te verknallen en een vrouw in huis te nemen? En hier: vrouwen zijn als een stropdas. Men kiest ze uit bij slechte belichting en vervolgens hangen ze om je nek. Of deze hier: Veel mannen, die de indruk wekken overleden te zijn, zijn slechts getrouwd. En wat denkt u van deze? De gelukkigste huwelijken, zijn de gescheiden huwelijken. Hier, nog één. Feminisme bestaat zodat lelijke vrouwen kunnen integreren. Zal ik u eens wat vertellen? Als u niet vooruit betaald had, had u de kamer niet gekregen.

HAN U kunt leuk voorlezen. En zal ik u eens wat vertellen? Als er geen vrouwen zoals u bestonden, zouden dergelijke boeken nooit worden geschreven.

ROOS En dat zegt u, op een dag als deze? Maar het zal u worst zijn dat het vandaag wereldvrouwendag is hè?

HAN Wereldvrouwendag? Dat heette vroeger gewoon "grote schoonmaak".

ROOS Voor types zoals u bestaat er maar één soort vrouw: de werkster.

HAN Nee hoor, drie soorten. De mooie vrouwen, de intelligente vrouwen en de massa, uw soort dus.

ROOS U bent wel van het allerlaagste niveau... en uw boeken trouwens ook.

HAN En waarom hebt u er dan een?

ROOS Die eh... die heb ik cadeau gekregen. Maar ik gooi het weg.

HAN Dat heeft u niet gedaan en als ik u zo hoor moet ik concluderen dat u het goed hebt gelezen.

ROOS Ik lees het nog even uit en dan gooi ik het weg. U ziet er op die foto op de omslag beter en jonger uit dan in werkelijkheid.

HAN Van u kan men nog het één noch het ander beweren.

ROOS Han Diederik. Met zo'n naam kun je ook alleen maar rotzooi schrijven.

HAN Rotzooi die echter door mensen zoals u wordt gelezen, evenals dit tijdschrift hier. **(Pakt een Hartendief)**

ROOS **(Onzeker)** Dat eh... dat tijdschrift is niet van mij, dat is van de buurvrouw.

HAN Die heeft me zojuist verteld dat zij de Hartendief altijd van u leent en dat ze er elke keer om moet bidden en smeken. Kan ik nu eindelijk naar mijn kamer?

ROOS Ja, maar verwacht niet dat ik uw koffer draag.

HAN Nee hoor, ik wil u niet vermoeden. **(Han pakt zijn bagage en uit zijn tas vallen een paar tijdschriften "Hartendief")**

ROOS **(Raapt de tijdschriften op)** Kijk eens aan, dat is interessant. Meneer de zelfingenomen vrouwenhater leest de Hartendief, het tijdschrift voor de moderne vrouw van vandaag de dag.

HAN Die eh... die zijn niet van mij, die zijn van een vriend... mijn eh, mijn zuster... ik bedoel, die zijn van mijn moeder. Geef hier.

ROOS Moeder? In uw boek staat dat u een weeskind bent.

HAN Ik bedoel mijn stiefmoeder. Ik wil nu naar mijn kamer, ik heb rust nodig.

ROOS Interessant... heel erg interessant. **(Roos en Han af in huis)**

HILDE **(Komt op)** Dat is toch niet te geloven! Uitgerekend de bladzijde met de kruiswoordpuzzel, waarmee je honderd euro kunt winnen, ontbreekt. Wat ik met dat geld allemaal niet zou kunnen doen. Maar dat loeder scheurt glashard die pagina er uit omdat ze mij die honderd euro niet gunt.

ROOS **(Komt op, met een schaal met appels)** Wat een irritante vent. En ik ben nog zo gek om hem een schaal appels op zijn tafel neer te zetten. **(Doet Han na)** Neemt u dat alstublieft weer mee. Het herinnert me aan vrouwen met rode wangen, maar wanneer je er in bijt blijken ze meestal zuur of verrot te zijn. Deze zelfingenomen boekenschrijver.

HILDE **(Pakt een appel)** Zonde als ze bederven.

ROOS **(Pakt de appel weer af)** Afblijven, die zijn voor mijn schoonvader, die is er gek op.

HILDE **(Pakt de appel terug)** Je hebt genoeg appels voor je schoonvader. Die krijgt hij nooit allemaal op. Je zou eens wat minder gierig moeten zijn.

ROOS Praat geen onzin, als iemand gierig is dan ben jij dat wel.

HILDE Oja? En waarom heb je dan die pagina er uit gescheurd? Alleen omdat je niet wilt dat ik die puzzel maak en die honderd euro win. Het is al een schande dat ik elke week moet bidden en smeken om dat blad, nu scheur je er zelfs nog pagina's uit. En dan zeg je dat ik gierig ben?

ROOS Weet je wat? Koop voortaan je Hartendief zelf!

HILDE Ben je wel lekker? Ik zit niet zo goed bij kas dan jij. Ik heb geen levensverzekering.

ROOS Krijg het heen en weer. Help me liever, Bles moet kalven. **(Roos en Hilde af)**

HILDE **(Komt terug)** Ik laat die appels toch zeker niet bederven. **(Doet de appels in haar mand)**

HAN **(Komt op)** Deze bijdehante tante ontbrak er nog maar aan. Laat ze de stal uitmesten in plaats van zich te bemoeien met mijn aangelegenheden. Ik ben hier voor mijn rust en wil schrijven. **(Gaat zitten, pakt zijn laptop en begint te typen)**

LISA **(Komt op, heeft verband om haar hoofd)** Het lijkt alsof je hoofd een verdwaalde wandelaar is. **(Dromerig)** Luister naar je innerlijke kom eh... kom... complot. Gôh, hoe zei ze dat nu ook alweer? **(Denkt na)** Kom eh... kompost?

HAN Kompas.

LISA **(Verheugd)** Juist ja... kompas! **(Dromerig)** Luister naar je innerlijke kompas en ook jij zult de top der liefde beklimmen. Alsof het voor mij geschreven is. Ook ik zal de top der liefde beklimmen.

HAN De top der liefde? U? Zoals u er uit ziet zou ik beginnen met het dal der tranen. **(Doet zijn laptop met een klap dicht)** Is hier eigenlijk een plek zonder kwekkende vrouwen? **(Gaat af in huis)**

LISA Dal der tranen? Hoe bedoelde hij dat nu? Nee, geef mij de tips van Brigitte Zwaluw dan maar, die begrijp ik tenminste. **(Pakt een Hartendief uit haar tas en leest)** Lieve Brigitte. Mijn vriend zegt dat mijn borsten te groot zijn. Wat moet ik doen? **(Denkt na)** Ik zou zeggen, zoek een vriend met grotere handen. Maar wat zegt Brigitte? **(Leest)** Lieve Corina, de boezem van een vrouw is als het balkon van een huis. Ze dienen slechts als sieraad. Liefde en geborgenheid kun je echter alleen vinden als je het huis betreedt. Als je vriend werkelijk van je houdt, dan zou hij meer op innerlijke schoonheid moeten letten. Zeg hem dat maar eens heel duidelijk. Brigitte Zwaluw. **(Kijkt naar haar eigen boezem)** Bij een groot huis hoort ook een groot balkon. **(Pakt haar fiets en gaat af)**

RICHARD **(Komt met Klara op. Richard heeft een pleister op zijn voorhoofd)**

Dank u wel voor uw hulp.

KLARA Geen dank, maar wat doet u hier eigenlijk?

RICHARD Wandelen, maar ik ben verdwaald. Zou u eens op deze kaart willen kijken?
(Pakt zijn kaart en vouwt hem open)

KLARA De weg moet ik hem ook nog wijzen. Lastig hoor, die toeristen. Moment, ik moet eerst mijn bril pakken. **(Gaat af in huis)**

ROOS **(Komt gejaagd op. Roept)** Snel... Bles heeft hulp nodig, anders redt ze het niet. **(Botst tegen Richard aan)** Aan de kant! Wie bent u eigenlijk?

RICHARD Koning, doctor Richard Koning.

ROOS **(Voor zichzelf)** Godzijdank, de plaatsvervangende dierenarts. **(Tegen Richard)** Kom mee, voordat het te laat is.

RICHARD Diere... eh... dierenarts? Nee, dat ben ik niet, ik ben doctor in de...

ROOS Niet lullen maar poetsen, kom op meneer de dokter. **(Gaat af)**

RICHARD Ik ben eh... doctor. Doctor **(Met nadruk op "tor")** in de Chemie...

ROOS **(Roept)** Nou, komt er nog wat van?! **(Richard af)**

ANTON **(Komt op met een emmer smerig waswater. Hij trekt zijn hemd en broek uit)** Afschuwelijk, die stank van zeep en shampoo. Maar die schoonmaakwaanzinnige zal ik leren. Die raakt mij met geen vinger meer aan. **(Steekt zijn hand in de emmer waswater)** Mijn waswater... heerlijk. **(Wrijft zijn gezicht, armen en benen er mee in)** Zo, nu ben ik weer een beetje de oude. Ik voel me meteen weer een ander mens.

KLARA **(Komt op)** Wat ben jij nu aan het doen? Ben je niet goed bij je verstand?

ANTON Jawel hoor. **(Pakt de bril van Klara, dompelt hem in het waswater en zet hem weer op Klara haar neus)** Hier, een speciale bril voor schoonmaakwaanzinnigen.

KLARA **(Roept)** Roos... help... ik zie niets. Je schoonvader heeft... help!

DOEK